

Onthulling plaquette "1^e Elftal Rios 1965" sfeervol verlopen

Sommigen zeggen: "Waarom zou ik terugkijken? We moeten vooruit, er is geen verleden nodig om de toekomst in te gaan." In mijn ogen ontorechte uitspraken. Wat moet een volk/cultuur zonder een verleden. Een vereniging die niet omkijkt heeft geen toekomst. Onze voorgangers binnen RIOS hebben er recht op. Men kan toch oudleden zoals bijvoorbeeld Chris Janssen, Willie Geraads en Harie van Wegberg niet zo maar vergeten. Het is een groot gebrek dat er tegenwoordig aan nieuwe leden niets verteld wordt over de historie van een vereniging. Men gaat er gemakshalve vanuit dat er toch geen interesse is. Misschien is dit ook wel zo maar des al niet te min zouden clubs en verenigingen, leden de kans moeten geven, en waarnodig promoten, om iets op te snuiven over de historie van een vereniging of club.

Natuurlijk wil ik de sponsors en medewerkers bedanken die de uitvoering van dit initiatief mogelijk hebben gemaakt. Deze plaquette is voor mij en veel RIOS fans een blijk van waardering voor de prestatie die oud-RIOS leden hebben neergezet door iets te verwezenlijken dat onmogelijk scheen te zijn. Ik hoop dan ook dat deze actie een positieve bijdrage kan leveren aan herstel van het rood-wit gevoel bij diegene die zich misschien al buitenspel gezet voelen of voor degene die nu afwillen haken. Het is in het belang van 'ons' RIOS dat er op zeer korte termijn een fusie komt in alle geleedingen van onze en hopelijk ook weer jullie vereniging. Namelijk een fusie tussen het verleden, heden en toekomst.

Tekst: Ton Tonnaer

De gebroeders Leo - (links) en Jo Verkooijen (rechts) zijn teverden over de plaquette. Onder ene hartverwarmend voorjaarszonnetje kregen ook deze twee sympathieke Peenaren na 37 jaar loon naar werken.

Rios 1965: 'als je omkijkt, heb je toekomst'

Door Rob Hendriks

VOETBAL • Het was eventjes wennen voor de oudgedienden van Rios, die in 1965 amateurkampioen van Nederland werden. Pas na 37 jaar kregen ze een beloning in de vorm van een gedenkplaat aan de gevel van stamcafé strandjpaol 11 in Pey-Echt. De reden? „Wie omkijkt, heeft toekomst.”

Wie kent ze nog? Of, beter gezegd, wie kent ze niet? Doelman Wim Reinders, de gebroeders Lei en Jo Verkooyen, *Ausputzer* Ton Houben, Frans Theunissen, Hub Claasen, Ton en Har Golsteyn, Jan Weeda, spits Piet Peeters, Wil van de Ven, voorstopper Pierre Papen, Math Dore, reservesluitpost Wil Schluter, en - niet te vergeten - Har Vergoossen, broer van Sef Vergoossen (ex-trainer Roda JC).

Onder leiding van de uit Enschede afkomstige oefenmeester Peter Stephan pakte dit eerste team van Rios op zondag 11 juli 1965 in sportpark De Fuu het amateurkampioenschap van Nederland dankzij een klinkende 5-1 zege op Papendrecht. Het succes zette de ploeg uit Pey-Echt definitief op de landkaart. Hadden voorheen slechts weinigen van Rios ge-

hoord, na de titel werd Rios opeens een begrip. Vooral trainer Stephan gaf zijn team vleugels. Onder het motto 'het gras is van ons' kreeg elke tegenstander klop. Alleen SVN maakte Rios - zowel thuis als uit - vier punten afhandig. De rest kwam er niet aan te pas.

Reeds na de gewonnen openingswedstrijd tegen RFC Roermond repte Stephan al van het kampioenschap. „Julie kunnen de hele wereld aan.” Dat advies namen zijn spelers ter harte. Tijdens de laatste thuiswedstrijd, door duizenden mensen bekeken, zette Rios Papendrecht reeds voor rust op een kansloze 4-0 achterstand. De rest is bekend. Concurrent JOS uit Amsterdam, destijds onder leiding van trainer Rinus Michels, eindigde op drie punten achterstand en

moest met een tweede plaats genoegen nemen. En toch bloedde de herinnering aan dat glorierijke seizoen

Oud-Rios is enthousiast over de in Pey onthulde plaqueette.

foto Peter Wijnands

langzaam maar zeker dood. Diverse spelers verdwenen naar de achtergrond. Bovendien overleden Weeda, Stephan, Har Vergoossen en Schluter. Niemand leek zich om de overigen te bekommeren. Totdat de in Pey-Echt woonachtige Ton Tonnaer (44), sinds zijn achtste lid

van Rios, een opmerkelijk initiatief op poten zette. Vorig jaar oktober regelde hij een sponsor en liet vervolgens beeldend

kunstenaar Joop Utens uit Echt een gedenkplaqueette maken, voorzien van alle namen die destijds deel uitmaakten van dat glorieuze elftal. Zaterdagmiddag werd de plaqueette onthuld aan de gevel van clublokaal Strandjpaol 11 in het centrum van Pey-Echt. „Een vereniging die niet omkijkt, heeft geen toekomst”, verklaarde een te-

vreden Tonnaer. „Dit gedenkteken moet een fusie teweeg brengen. Niet met EVV, maar met het verleden, het heden en de toekomst. Er moet meer saamhorigheid binnen onze club komen, solidariteit tussen jong en oud.” Volgens Tonnaer kan een reor-

ganisatie van het bestuur en de organisatie verfrissend werken. Het probleem is, zo zegt hij, dat Pey-Echt zoveel verenigingen telt. Al die clubjes slokken een groot gedeelte van de jeugd op. „Daarom kunnen onze oudere bestuursleden de fakkel niet overdragen.”

Helaas voor Tonnaer en de aanwezige oud-spelers hadden niet veel jeugdleden de moeite genomen om de plechtigheden bij te wonen. Ook ontbraken de meeste spelers van het eerste elftal. Blijkbaar zijn werk, vrije tijd en geld op een zaterdag belangrijker dan clubliefde. De huidige trainer Math Schaepekens - petje af voor zoveel respect - was wel aanwezig, evenals vele ouderen die nog eens terugkeken naar die bewogen tijd. „En dat deed voorstopper Papen (63), geboren in Koningsbosch maar al jaren woonachtig in Echt, zichtbaar goed.

„Een geweldig initiatief”, zei Papen, destijds de oudste van het elftal. „Al moet ik wel toegeven dat ik er in het begin een beetje sceptisch tegenover stond. Ik dacht: 'moet dat nou nog na zoveel jaren?' Maar ik ben blij dat het is gebeurd. In die tijd hadden we een echt vriendenteam. Daarin schulde onze kracht.”